

na kandidátních listinách (§ 21) a kandidátů (§§ 23 a 27) prosty kolků, pokud nejde o ověření podpisu před veř. notářem, i poplatků.

Stížnost zastává názor, že telegrafní poplatek je poplatkem z podání, t. j. z telegrafického oznámení výsledku volby osp-é a že proto takovéto telegramy mohou být podávány bezplatně.

Nss nemohl stížnosti dáti za pravdu.

Odměna telegrafnímu úřadu t. j. poplatek telegrafní se neplatí z »podání« telegrafického, nýbrž za telegrafickou dopravu určitých sdělení a nemůže tedy být považována za poplatek z »podání«. Zák. č. 60/23 nazývá odměnu za telegrafickou dopravu sice telegrafním poplatkem (viz § 14), avšak nelze tvrditi, že by takováto platba byla poplatkem z podání nebo za podání. Poněvadž však podle § 62 zák. č. 205/25 jsou od kolků resp. poplatků osvobozeny pouze podání, protokoly, námítky, stížnosti ve věci volby a přílohy k nim, nemůže se ustanovení to vztahovati na poplatky za dopravu telegrafickou.

Vzhledem k tomuto znění zákona nelze, jak stížnost míní, analogicky přihlížeti k tomu, že podle zák. č. 108/65 ř. z. jsou poštovní zásilky obecních úřadů osp-é osvobozeny od poštovného.

Uvedenému výkladu nevádí ani, že podle § 31 zák. č. 123/20 místnosti volební, jakož i všechny potřeby pro ně opatří obecní úřady, kdežto se, jak stížnost vytýká, zákon o nákladech za telegramy vůbec nezmiňuje. Neboť z okolnosti, že v zákoně není uvedeno, kdo ponese náklady spojené s telegrafickým sdělením výsledku volby podle odst. 1 § 45 zák., ještě neplyne, že by z takových telegramů se neplatil telegrafní poplatek.

Rovněž je pro otázku osvobození bez významu, zdali za platnosti § 62 zák. č. 123/20 obsahujícího stejné ustanovení jako § 62 zák. č. 205/25, nebyl poplatek za zmíněné telegramy poštou vybírán, neboť rozhoduje pro posouzení nároku na osvobození jedině ustanovení platného zákona, nikoliv dřívější praxe úřadu snad pro stranu příznivější.

Č. 8751.

Policejní právo trestní: Úřady politické jsou příslušné trestati přestupky § 10 min. nař. z 28. dubna 1910 č. 81 ř. z., spáchané tím, že při jízdě automobilem v osadě po městsku zastavěné bylo používáno oslňujících reflektorů.

(Nález ze dne 20. září 1930 č. 14.002.)

V ě c: Josef M. v L. proti zemské správě politické v Brně o přestupky předpisů automobilových.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nálezy městské rady v Olomouci z 28. a 29. listopadu 1927 byl st-1 odsouzen k pokutě 30 Kč a 20 Kč, pro případ nedobytnosti k 3 resp. 2dennímu vězení, pro přestupky §§ 10 a 46 min. nař.

z 28. dubna 1910 č. 81 ř. z., jichž se dopustil tím, že jel dne 17., 19. a 27. října 1927 v Olomouci automobilem nedovolenou rychlostí, při čemž v zastavěném městském obvodu používal oslňujících reflektorů.

Naříkaným rozhodnutím nebylo vyhověno odvolání podanému proti uvedeným trestním nálezům s odůvodněním, že skutková podstata přestupku kladeného st-li za vinu jest prokázána svědeckou výpovědí přísežného strážního orgánu.

Rozhoduje o stížnosti podané na toto rozhodnutí musil se nss nejprve z úřední povinnosti zabývati otázkou, byl-li žal. úřad příslušným k vydání nař. rozhodnutí, poněvadž podle § 55 min. nař. z 28. dubna 1910 č. 81 ř. z. trestají se přestupky tohoto nař. podle min. nařízení ze 30. září 1857 č. 198 ř. z., tudíž úřady politickými (státně-policejními), jen pokud nenáleží pod všeobecný zákon trestní.

Pokud jde o přestupek spáchaný překročením maximální rychlosti, předepsané pro silostroje v § 46 odst. 1 větě 1 cit. nař. v uzavřených osadách, vyslovil nss již v nál. Boh. A 8059/29, opírajícím se o rozhodnutí odborného plena ze 3. června 1929, že k trestání tohoto přestupku jest příslušný soud a nikoliv úřady politické (státně-policejní). Na tomto názoru setrvává nss i v tomto případě.

V konkrétním případě vycházel žal. úřad, trestaje st-le pro překročení maximální rychlosti 15 km za hodinu (rychlost rychlého lehkého povozu) při jízdě městem Olomoucí, zřejmě z toho, že tu jest dán přestupek předpisu 1. věty odst. 1 § 45 cit. nař.; tím však osobil si kompetenci, která mu po zákonu nenáleží a z toho důvodu jest nař. rozhodnutí, pokud jím byly potvrzeny trestní nálezy I. stolice odsuzující st-le pro přestupek § 46 cit. nař., nezákonné.

Pokud jde o přestupek § 10 min. nař. č. 81/1910 ř. z., spadá stíhání tohoto přestupku pod trestní sankci min. nař. č. 198/1857 ř. z. a náleží tedy do oboru působnosti úřadů politických (státně-policejních), neboť pouhé přestoupení zákazu užívati oslňujících reflektorů v osadách po městsku zastavěných netvoří skutkovou podstatu trestného činu podle trest. zákona. Podle toho byla v konkrétním případě městská rada v Olomouci povolána, aby stíhala přestoupení zákazu § 10 min. nař. č. 81/1910 ř. z., a trestní nálezy jí vyslovené proti st-li podléhaly instančnímu přezkoumání žal. úřadu. Přesto však nemohl nss vejíti na meritorní přezkoumání nař. rozhodnutí ani v tomto směru, neboť st-li byl za oba přestupky (rychlou jízdu, jež spadá pod zákon trestní, i policejně stíhatelné užívání oslňujících reflektorů) uložen vždy jeden společný trest, který byl pro nekompetenci úřadu zrušen. Poněvadž pak výrok o přestupku § 10 min. nař. č. 81 z r. 1910 ř. z. předpokládá výrok nejen o vině, ale i o trestu, není tu, poněvadž zrušením výroku o přestupku § 46 nař. č. 81/1910 zrušen byl výrok o trestu vůbec, pokud jde o přestupek § 10 cit. nař., výroku úplného. Neúplný výrok, týkající se pouze otázky viny, nestanovíci však trest, nemůže býti nss-em přezkoumán.

Z těchto důvodů musil nss zrušiti nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss v jeho celém rozsahu a ponechati žal. úřadu, aby event. zařídil provedení řádného řízení prvou stolicí proti st-li, pokud jde o přestupek § 10 min. nař. č. 81/1910 ř. z.